

ten ei — og det, hvad enten man nu strax bestemte sig til at udgive en Lov om Tienders Afsløsning eller ikke, — maatte være beføjet og foranlediget til at foreskrive, at alle Tiender, som ikke allerede tidligere ere fast bestemte, nu skulde ved Tiendecommissionernes Hjælp saaledes reguleres.

Den ovennævnte Landbocommission har i sin over det omhandlede Forslag afgivne Betænkning tiltraadt Ministeriets nysudviklede Anskuelse, idet den endog har troet, at Regjeringen af statsoeconomiske Grunde turde være beføjet til at gaae et Skridt videre og — hvad enten man bestemte sig til at udgive en Lov om Tiendernes Afsløsning eller ikke — foreskrive, at alle Tiender, som ikke allerede tidligere var fast bestemte, skulde inden en vis nærmere fastsat Frist, ved Tiendecommissionens Mellemkomst saaledes reguleres.

Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har i en desangaaende afgiven Betænkning, blandt Andet yttret, at, endskiøndt det for de Interessers Bedkommende, hvis Baretagelse er Samme underlagt, og for en væsentlig Deel beroer paa Indtagten af de dertil henlagte Tiender, maatte finde det ønskeligt, om den Tiendetageren ved Frd. af 8de Januar 1810 tilstaaede Ret til, naar Tiendecommissionens Mellemkomst begjeres af Tiendehyderen, at erholde Bederlaget for den til fast Afgift overgaaende Tiende forøget med en Tiendedeel af dens taxerede Værdi, kunde bevares, og, endskiøndt det Princip, der ligger til Grund for Bestemmelsen herom, i og for sig vistnok er billigt, — saa finder det dog paa den anden Side, at denne Bestemmelse i Virkeligheden er saa lidet skiftet til at udjævne Forholdet og tilvejebringe et Resultat, som Tiendeeierne i Tidens Løb kunne være tjente med, at det har troet, ei at burde tage i Betænkning at give sit Samtykke til, at den omhandlede Ret for de paagældende Tiendetagere opgives, naar disse paa den anden Side derved ogsaa erholde den samme Adgang til at begjere Tienden bestemt ved Kjendelse, som ved Lovgivningen er tillagt Hyderen.

Da et Udkast til en Lov om Tienders og andre reelle Byrders Afsløsning i det Hele ei vil kunne forelægges den nu samlede Rigsdag,

har Indenrigsministeriet, i Genhold til det ovenfor Anførte, troet allerede nu at burde foreslaae Ophævelsen af den omhandlede Bestemmelse om et Tillæg til den faste Tiendeafgift med Hensyn til Jordernes fremtidige Opdyrking, da det formener, at Tiendeeieren vil erholde den ham til det her omhandlede Forholds retfærdige Ordning tilkommende fuldstændige Godtgjørelse derved, at Tiendens virkelige Værdi til enhver Tid, uden et saadant Tillæg, lægges til Grund for Bestemmelsen af den fremtidige Afgift.

Naar den omhandlede, for Tiendehyderen bebyrdende Bestemmelse om Tiendedeelstillægget bortfalder, da synes det — som i sin Tid af Ministeriet bemærket — at følge af Forholdets Natur, at der ogsaa indrømmes Tiendetageren Ret til at begjere Naturaltienden bestemt, hvilken Ret nu kun undtagelsesviis tilkommer ham, naar Tiendens Oppebørsel in natura vilde være forbunden med særegne Bekostninger og Besværligheder (Vf. Frd. af 8de Jan. 1810, §§ne 16, 20, 21, 23 og Placat af 17de Juni 1812 § 4).

Det bør i saa Henseende ei lades ude af Betragtningen, at det ved § 5 i Placaten af 17de Juni 1812 er foreskrevet, at den omhandlede Forhøielse ei skal finde Sted i de Tilfælde, hvor der ved Bevilling ad mandatum meddeles offentlige Stiftelser eller Fonds samt Kongelige Embedsmænd, som ere benificerede med Tiender, Ret til at fordre disse Tiender forandrede fra natural Drelse til en bestandig Afgift. Det synes da at være i Samklang hermed, at en almindelig Ret til at forlange Tienden bestemt indrømmes Tiendetageren, naar Tiendedeelstillægget i det Hele bortfalder.

Naar der tages Hensyn til det Uhenstgismæssige og Skadelige ved Tiendehyelse i Kjøbenhavn, kan det formeentlig ei heller antages, at Tiendehyderen i noget Tilfælde vil kunne blive brostholden derved, at Naturaltienden, efter Tiendetagerens Forlangende, bestemmes saaledes, at dens virkelige Størrelse til enhver Tid, uden nogen Forhøielse, lægges til Grund derfor.

At de her foreslaaede Bestemmelser ville bidrage til at fremme Naturaltiendens Overgang til en fast Afgift, bestrykes formeentlig blandt